

Een wandeling met Michiel Denkers,

Hoofd Toezichtgroep Financiële Ondernemingen AFM

Het is zonnig, het is zomer en het is vrijdagmiddag als we ten huize van Michiel Denkers in Huizen afspreken voor een mooie wandeling over de Gooise heide. Terwijl nagenoeg niemand ons pad kruist, spreken we over ambitie, management en natuurlijk over toezicht.

We lopen vanuit je huis rechtstreeks het bos in. Ben je hier veel met je gezin te vinden?

Michiel: "Jazeker, we wandelen als het ware in de speeltuin van de kinderen. Zij zijn eigenlijk altijd buiten. En zelf loop ik hier ook regelmatig hard, het is in elk seizoen schitterend. Kijk, bij deze boom komen alle kinderen uit de buurt bij elkaar tijdens de jaarlijkse kabouteroptocht." Maar veel vrije tijd heeft hij waarschijnlijk niet? "Dat klopt. Ik werk hard, en als je dan ook een jong gezin hebt, met drie kinderen in de leeftijd drie, vier en vijf jaar oud, dan houd je niet veel tijd over om zelf te sporten of andere dingen te doen. Bovendien heb ik twee jaar geleden mijn MBA-studie afgerond, waar toen ook veel tijd in ging zitten. Ik heb een van mijn hobby's, voetballen, ook bewust even op een laag pitje gezet, anders zou ik ook nog de hele zondag weg zijn. Mijn vrouw werkt bij een telecombedrijfje, gelukkig met behoorlijke vrijheid ten aanzien van werktijden. Zo hebben wij geregeld dat zij 's ochtends heel vroeg vertrekt en ik zorg dat de kinderen in de kleertjes komen en naar de crèche worden gebracht. Aan het eind van de middag is zij dan weer thuis."

Buitenland

Michiel werkt sinds 2002 bij de Autoriteit Financiële Markten (AFM), nadat hij jarenlang bij Barclays, onder meer in Londen, werkte. "Na mijn middelbare school wilde ik graag naar het buitenland. Ik heb eerst wat tijd doorgebracht in Spanje. Erg leerzaam om meerdere redenen: ik was vroeger als kind nooit het jongetje dat bij gymles overbleef als er groepjes moesten worden gevormd, maar dat gevoel bekwam me soms wel in Spanje bij de indeling van projectgroepen: ik sprak immers de taal niet, en kon dan ook niet zo gemakkelijk meekomen, bijvoorbeeld met snedige taalgrapjes. Erg vormend om zo terug te vallen op jezelf. Ik ben vervolgens in Engeland gaan studeren en startte als trainee bij Barclays. Ik heb daar een geweldige tijd gehad. En nog steeds, als ik in Londen uit het metrostation naar boven kom en midden in de 'City' sta, heb ik dat gevoel van energie en sensatie. Het is geweldig om daar te werken, iedereen werkt er hard, is intelligent en ambitieus. Toch moet je er wel na enige tijd weg, en andere sferen proeven. Ik heb voor Barclays nog een dik jaar in Nairobi gewerkt als PA van de CEO in Afrika. Dat was een heel andere ervaring, heel interessant om zo dicht op de besluitvorming te zitten en ook te ervaren dat besluitvorming in die cultuur heel anders gaat." Komt hij uit een internationaal georiënteerd gezin of kwam die behoefte aan een andere cultuur uit hem zelf? "Ik kwam zeker niet uit een expat-gezin of zo, ik groeide op in Muiden. Mijn va-

De Wandeling is een rubriek waarin Monique de Vos in de buitenlucht een verfrissende ontmoeting heeft met smaakmakers uit de financiële dienstverlening, om zo meer te weten te komen over 'de vent achter de tent'. Monique de Vos is directeur van Chasse Executive Search in Den Haag.

der werkte zijn hele werkzame leven als psycholoog/criminoloog bij de Amsterdamse politie. Hij was daar een van de eerste sociaal wetenschappers. Ik zie nu veel parallellen met werk dat ik doe. Ik kom uit een heel hecht gezin. Mijn moeder is nog jong, 67 jaar, ze werkt zelfs nog. Mijn vader overleed helaas tien jaar geleden aan een hartstilstand. Een enorme schok. Ik ben nog steeds blij dat er geen onuitgesproken dingen waren, we hadden een bijzondere band en deelden veel." We naderen een terrasje, een mooie tussenstop om het vocht aan te vullen en te genieten van de uitgestrektheid van de heide.

Michiel besloot acht jaar geleden terug te komen naar Nederland. "Mijn vriendin, inmiddels mijn vrouw, woonde in Amsterdam, ik in Londen. Dat is wel een tijd leuk, maar als je een gezin wilt stichten samen, moet je daarin een keuze maken. Ik ben teruggekomen, en begonnen bij PwC op de afdeling Corporate Finance. Ik vond dat werk inhoudelijk leuk, maar – vond ik – zat daar verder niet goed op mijn plek. Mijn leidinggevende, die wel een goed gevoel had voor wat mij beweegt, opperde vervolgens dat ik eens moest nadenken over een functie bij de AFM. Waar ik vervolgens kort daarna startte als strategisch analist en inmiddels verantwoordelijk ben voor het toezicht op alle middelgrote en kleinere financiële ondernemingen, zoals sommige assurantietussenpersonen, vermogensbeheerders, banken."

Kwaliteit

Wat vindt hij van de kwaliteit van zijn 'doelgroep'? "Als ik kijk naar de grote groep intermediairs, dan is die kwaliteit gemiddeld genomen nog niet goed genoeg. Maar ik zie wel verbetering. Ik zie gelukkig ook steeds meer partijen die echt gemotiveerd zijn om hun klanten zo goed mogelijk te adviseren. Alleen weten ze soms nog niet hoe ze dat moeten doen. We zien het ook als onze taak om deze partijen daarin te ondersteunen. Bijvoorbeeld door het publiceren van een leidraad over goed advies. Vanzelfsprekend hanteren wij voor de evident slechte partijen aan de onderkant van de markt een ander aanpak. Dan denk je eerder aan boetes of het intrekken van een vergunning." In de afgelopen jaren heeft de AFM een reorganisatie doorgevoerd, die vorig jaar is afgerond. "Ja, we zijn min of meer gekanteld naar een matrixorganisatie. Enerzijds heb je als manager een klein team van mensen die verantwoordelijk is voor het toezicht op een specifieke groep ondernemingen, maar daarnaast selecteren we ook marktbrede problemen die we projectmatig aanpakken." Hoewel de AFM uiteraard bijdraagt aan de kwaliteit van de financiële sector, wordt er ook nogal eens 'gesputterd' door de doelgroep. "Ja, dat is ook logisch. Vergeet niet, dat een groot

deel van onze kosten door de sector zelf worden opgebracht, naast de financiering door het ministerie van Financiën. En hoe meetbaar is ons resultaat? Dat blijft zeer lastig. De consument heeft bovendien nog steeds weinig interesse in de producten die hij afneemt, alle financiële bijsluiters ten spijt. De interesse van klanten voor goed financieel advies neemt overigens wel toe door de financiële crisis. Het dienstverleningsdocument dat vanaf 1 juli verplicht is, gaat consumenten ook een beter inzicht geven in de aard en reikwijdte van de dienstverlening van een adviseur, en in de beloning die daar tegenover staat. De verwachting is dat dit gaat leiden tot een meer kritische consument. Het dwingt de adviseur in ieder geval om een gesprek aan te gaan over zijn toegevoegde waarde.”

Michiel geeft leiding aan een groep van circa 35 medewerkers, allemaal hoog opgeleid. Hoe vindt hij dat? “Dat is ontzettend leuk en leerzaam. Ik stel hoge eisen aan mijzelf en dus ook aan mijn team. Ik denk wel dat ik nog meer zou kunnen loslaten. Het blijft leren dus, maar ik heb er veel plezier in. Ook de inhoud en de strategie vind ik interessant. Ik ben niet iemand die een ‘kick’ krijgt, vroeger bij Barclays al niet, van acquisitie of het sluiten van deals. In mij is geen commercieel talent verloren gegaan. Ik word meer uitgedaagd door de inhoud en de complexiteit van dossiers en van het initiëren en implementeren van een strategie.”

Balans

Michiel is jong, gedreven en heeft een jong gezin. Hoe zichtbaar is hij als vader voor zijn kinderen? “Ik ben wel actief

Michiel Denkers (1972) studeerde aan de Universiteit van Warwick en studeerde MBA in Rotterdam. Hij werkte onder andere bij Barclays in Londen als Manager Strategie Ontwikkeling. Sinds 2002 werkt hij bij de Autoriteit Financiële Markten. Michiel woont in Huizen, is getrouwd met Maartje en heeft drie kinderen, een dochter en twee zontjes.

betrokken bij ons gezin. Natuurlijk omdat ik 's ochtends degenen ben die hen klaarmaakt voor de crèche (hoewel mijn vrouw beslist handiger in dat ritueel is), maar ook omdat ik elke vrijdag thuis ben en hen opvang.” Is hij dan ook aan het werk? “Ja, dat wel, maar er gaat ook wel tijd zitten in halen en brengen, limonade regelen als er vriendjes komen spelen en het aanhoren van spannende belevenissen natuurlijk. En dat is ook de dag dat papa kookt. Ik moet bekennen dat pasta met broccoli wel tot mijn maximale prestaties behoort.” Tijd voor een goed boek? “Binnenkort gaan we met vakantie. We gaan naar Frankrijk, via het “betere boerenbed”, kamperen bij de boer. Ik ben heel benieuwd, ik verheug me er erg op en ook voor de kinderen lijkt deze formule, slapen bij de boer, mij ontzettend leuk. Zij zijn echt ‘buiten kinderen’ en mogen dan ook met de boer mee naar het land... En ja, dan lees ik ook veel, enerzijds managementliteratuur, maar als het even kan ook biografieën of mijn favoriete ontspanningsgenre, een literaire thriller.” We wandelen terug richting het huis waar Michiel met zijn gezin woont. Inmiddels is zijn vrouw Maartje met hun drie kinderen thuisgekomen en kan het weekeinde beginnen. ■

